ఇంటా - బయటా

సిరులొలికే చిన్నారి మనసులోని మాటల మూట - నెలకొక్కటి..!

"ఏంట్రా, ఇవాళ చాలా మందే చేరారు ఆటలకి?" అన్నారు నాన్న బయటకొచ్చి..

"అవునంకుల్ ఇవాళ అందరూ ఇక్కడే ఆడుకుంటున్నాము" అని రేఖ చెప్తుండగానే నేను "నాన్నా మీరెక్కడికి వెళ్తున్నారు? ఇవాళ సండే కదా!" అన్నానో లేదో అమ్మ లోపల నించి "సిరీ, ఎన్ని సార్లు చెప్పాలి నీకు.. బయటకి వెళ్ళేటప్పుడు 'ఎక్కడికి' అని అడగొద్దని" అని విసురుగా అంది.. 'అబ్బా.. ఎప్పుడూ ఇది అనొద్దు.. అలా చేయొద్దు అని చెప్తూనే ఉంటుంది' అనిపించింది..

పక్కనించి నానీ "రేఖా, ఇంకా క్రరోడు రాలేదేంటీ?" అనడిగాడు.. అక్కడే ఉన్న నాన్న ఫట్ మని వాడి బుర్ర మీద ఒక్కటిచ్చారు!

"ఏంట్రా ఆ పిలవటం.. వాడికి పేరు లేదా?" అని "ఇంకోసారి ఇలా నోటివెంట వినబడిందా తోలు తీస్తాను" చాలా కోపంగా అన్నారు..

నాన్న మమ్మల్ని తిట్టడం చాలా తక్కువ.. ఎప్పుడూ అమ్మే కోప్పడుతుంది.. అలాంటిది నాన్నని అంత కోపంగా చూస్తే భయం వేసింది.. అప్పుడెప్పుడో రేఖకి ముందు పళ్ళు ఊడిపోతే నేను 'తొర్రిపళ్ళూ' అని ఎక్కిరిస్తే ఇలానే గట్టిగా కోప్పడ్డారు.. అలా పేర్లు పెట్టి పిలవడం ఎక్కిరించడం చాలా తప్పని చెప్తారు..

"సరే రోడ్ల మీద పరిగెత్తకుండా ఇక్కడే ఆడుకోండి" అని చెప్పి బయటకి వెళ్ళిపోయారు..

మా చుట్టుపక్కల పిల్లలందరం కలిస్తే దొంగా పోలీసు, నేలా బండా, కుంటుళ్ళు ఇలా బోల్డన్ని ఆటలు ఆడుకుంటాం.. చాలా రోజుల తర్వాత అలా అందరం కలిసామని చాలా హుషారుగా ఆడుకుంటున్నాం.. దొంగా పోలీస్ లో రేఖ దొంగ అయింది.. నేను మెట్ల వెనక పాత పెట్టెల వెనక దాక్కున్నా.. కొంచెం కూడా కనబడకుండా నక్కి నక్కి దాక్కున్నా..

రేఖ ఒకరి తర్వాత ఒకరిని అందరినీ కనిపెట్టేయడం వినబడుతూనే ఉంది.. నేను అస్సలు కనబడకూడదని ఇంకాస్త లోపలికి జరిగాను.. మోకాలి దగ్గర ఏదో గండు చీమ కుట్టినట్లు అనిపించింది.. "సిరీ, నువ్వెక్కడ ఉన్నావో నాకు తెలీటం లేదు.. బయటకొచ్చేయ్" అని రేఖ అరవగానే నేను ఆ పెట్టె చాటు నించి ఇంక ఆగలేక గభాల్న వచ్చేసాను..

"నన్ను పట్టుకోలేకపోయావుగా.. మళ్ళీ నువ్వే దొంగ" అని నేను ఎగురుతూ అరుస్తుంటే అందరూ నా కాలివంకే చూస్తూ "సిరీ, నీ కాలి కేదో అయింది చూడు.. ఎంత బ్లడ్ వస్తుందో!!" అనగానే నేను వెంటనే కిందకి చూసా..

ఎడమకాలి మోకాలి కింద నించి రక్తం కారిపోతూ ఉంది.. అంత రక్తం చూడగానే ఒక్కసారే నాకు చాలా భయం వేసి గట్టిగా ఏడవడం మొదలుపెట్టా..

అప్పుడే గేట్ తీసుకిని రాములు తాత లోపలికి వస్తూ నా ఏడుపు విని "ఏమైంది పాపా?" అంటూ గబగబా దెబ్బ తగిలిన కాలు పట్టుకుని చూసాడు..

"ఎంత రక్తం పోతుందో! అసలు దెబ్బ ఎలా తగిలింది?" అనడుగుతుంటే రేఖ మెట్ల కింద పెట్టెలు చూపిస్తూ "మేము దొంగా పోలీసు ఆడుతుంటే అదిగో ఆ పెట్టెల వెనక దాక్కుంది.. బయటకి రాగానే తన కాలు నించి రక్తం వస్తుంది" అని చెప్పింది..

రాములు తాత వెంటనే ఆ పెట్టెల వెనక్కి వెళ్ళి చూసొచ్చి మళ్ళీ నా కాలు పట్టుకుని చూసాడు.. ఆ వెంటనే "అయ్యో, మేకు గుచ్చుకుందమ్మా.. చూడు ఇంక నీ కాలుకే ఉంది అది" అని మోకాలి కింద చూపించాడు.. అక్కడ ఒక చిన్ని మేకు రక్తంలో కనీ కనబడకుండా ఉంది.. నాకింకా భయం వేసి ఇంకాస్త ఏడవడం మొదలు పెట్టాను..

"అబ్బబ్బా, ఏంటా ఏడుపు.. మళ్ళీ కొట్టుకుంటున్నారా!" అంటూ అమ్మ బయటకి వచ్చింది.. రక్తం కారుతున్న కాలుని బార జాపి గట్టిగా ఏడుస్తున్న నన్ను చూడగానే కంగారుపడి "అయ్యో అంత పెద్ద దెబ్బ ఎలా తగిలింది" అంటుండగానే రాములు తాత మేకు గుచ్చుకున్న సంగతి చెప్పాడు..

అమ్మ వెంటనే మళ్ళీ ఇంట్లోకి వెళ్ళి కాఫీ పొడి తెచ్చి దెబ్బ తగిలిన చోట గట్టిగా అద్దింది.. అప్పుడు వరకూ నొప్పి లేకపోయినా రక్తం చూసి ఏడుస్తున్న నాకు ఒక్కసారి బోల్డంత మంట పుట్టింది..

"ఆ పాత పెట్టెల మేకంటే తుప్పు పట్టిందే అయి ఉంటుంది.. సెప్టిక్ అవ్వకుండా ఇంజెక్షన్ చేయిద్దామంటే ఇవాళ ఆదివారం హాస్పిటల్స్ కూడా ఉండవు.. సమయానికి ఈయన కూడా ఇంట్లో లేరు.. ఈ పిల్లలు ఒకచోట ఉండరు కదా!" అమ్మ కంగారులో గబగబా మాట్లాడేస్తోంది..

అంతలో రాములు తాత "జనతా హాస్పిటల్ ఆదివారం కూడా ఉంటుంది కదమ్మా.. నేను ముందు పాపని తీసుకెళ్తాను.. మీరు డబ్బులూ అవీ తీసుకుని ఇల్లు చూసుకుని నెమ్మదిగా రండి" అనేసి నన్ను చేతుల్తో ఎత్తుకుని ఆటోలో కూర్చోబెట్టుకుని హాస్పిటల్‌కి తీసుకెళ్ళాడు.. నాకప్పుడూ కాలి దెబ్బకంటే ఇంజెక్షన్ భయం పట్టుకుని వద్దంటే వద్దని రాములు తాతని బతిమాలడం మొదలుపెట్టాను..

కానీ రాములు తాత ఏవేవో కబుర్లు చెప్తూ నాకస్సలు తెలీకుండానే ఇంజెక్షన్ చేయించి, కట్టు కట్టించి అమ్మ కూడా రాకుండానే ఇంటికి తీసుకొచ్చేసాడు..

అప్పుడే తాళం వేసి బయటికొస్తున్న అమ్మ మమ్మల్ని చూడగానే "అప్పుడే అయిపోయిందా!" అని తాళం తీసి నన్ను తాత చేతుల్లోంచి తీసుకుంది..

"ఇవాళ ఆదివారం కదా.. ఎవ్వరూ లేరమ్మా అక్కడ" అని తాత చెప్తుండగానే అమ్మ లోపలికెళ్ళి మంచినీళ్ళు తెచ్చి తాత కిచ్చింది..

"భయం ఏమీ లేదమ్మా.. రోజూ ఈ ఆయింట్‌మెంట్ రాస్తూ, పప్పులాంటివి పెట్టొద్దన్నారు" అంటూ ఏదో కాయితం అమ్మ చేతికిచ్చాడు..

అమ్మ వెంటనే పక్కనే ఉన్న బాగ్ లోంచి డబ్బులు తీసి ఇస్తే రాములు తాత "పెద్ద నోటు ఇచ్చారు, నా దగ్గర చిల్లర లేదమ్మా" అంటుంటే అమ్మ "పర్వాలేదు ఉంచు రాములూ.. సమయానికి నువ్వొచ్చావు కాబట్టి సరిపోయింది.. నాకైతే ఆ కంగారులో కాళ్ళూ చేతులూ ఆడలేదు" అని "అయినా ఈ వేళప్పుడు వచ్చావేంటి రాములూ?" అనడిగింది..

"ఇవాళ పొద్దున్న మా తెల్సిన వాళ్ళ పెళ్ళి ఉంటే అది చూసుకుని అమ్మా నాన్నని ఒకసారి కలిసి పోదామని వచ్చానమ్మా.. వాళ్ళు లేరు.. మీ ఇంటిదగ్గర ఉన్నారేమోనని ఇటువైపొచ్చా" అన్నాడు..

"ఓ అవునా.. వాళ్ళు కూడా పెళ్ళికెళ్ళారు రాములూ.. నేను చెప్తాలే నువ్వొచ్చి వెళ్ళావని" అని "ఉండు 5 నిమిషాల్లో రెడీ చేస్తాను భోజనం చేసి వెళ్దువుగాని" అమ్మ చెప్తుంటే "అయ్యో ఇప్పుడెందుకమ్మా మీకు శ్రమ" అని తాత అన్నాడు..

"శ్రమేమీ లేదు రాములూ.. మళ్ళీ నువ్వు బస్సు పట్టుకుని ఊరు చేరుకునే సరికి చాలా లేట్ అయిపోతుంది" అనేసి

లోపలికెళ్ళింది.. అంతలో తాత కూడా బయటకెళ్ళి ఒక 5 నిమిషాల తర్వాత వచ్చాడు.. అమ్మ భోజనానికి రమ్మని పిలవగానే జేబులోంచి డబ్బులు తీసి "ఇదిగోమ్మా మిగిలిన చిల్లర" అని ఇచ్చాడు.. అమ్మ "అయ్యో ఇదేంటీ! చిల్లర వద్దని చెప్పాగా.. అయినా ఇప్పటికిప్పుడు బయటకెళ్ళి తీసుకు రావాల్సిన అవసరం ఏముంది?" అని కొంచెం గట్టిగా అడిగింది..

తాత నవ్వేసి భోజనానికి కూర్చున్నాడు.. అమ్మ నాకు పాలు కలిపి తెచ్చింది.. అంతలో నాన్న కూడా వచ్చేసారు.. ఇక నానీ ఊరుకుంటాడా! చేతులూపుకుంటా అంతా చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు..

అంతా విని నాన్న "దాక్కోటానికి నీకింకో ప్లేస్ దొరకలేదా సిరీ!! ఆ పెట్టెలు ఎండకి వానకి ఎప్పటినించో అక్కడే ఉంటున్నాయి కదా.. పురుగులేమన్నా ఉంటాయన్న భయం కూడా లేదు నీకు!" అని కోప్పడుతుంటే మధ్యలో నానీ గాడు "మేమెవరం అటువైపు వెళ్ళం నాన్నా.. అందుకే రేఖ కూడా అక్కని పట్టుకోలేకపోయింది" అని వాళ్ళందరూ చాలా మంచి వాళ్ళన్నట్లు ఫోజుగా చెప్పాడు..

రాములు తాత భోజనం చేసేసి నాన్నతో కాసేపు మాట్లాడి, మళ్ళీ వచ్చే ఆదివారం వస్తానని అమ్మమ్మ వాళ్ళతో చెప్పమని బస్సుకి టైం అవుతుందంటూ వెళ్ళిపోయాడు.. అమ్మమ్మ వాళ్ళకి అదేదో ఊళ్ళో పొలాలు ఉన్నాయంట.. అవన్నీ రాములు తాతే చూస్తాడంట.. దాన్నే కౌలుకి తీసుకోవడం అంటారని నాన్న చెప్పారు.. అమ్మమ్మ వాళ్ళింటికెప్పుడూ వస్తూనే ఉంటాడు.. నన్నూ, నానీని చూడగానే మా స్కూల్ విషయాలన్నీ అడిగి చెప్పించుకుంటాడు.. బాగా చదువుకోవాలని చెప్తాడు.. వాళ్ళ మనవడు సెవెంత్ క్లాస్‌లో జిల్లా ఫస్ట్ వచ్చాడని ఎప్పుడూ చెప్తాడు.. ఇంకా గట్టు మీద కాసాయని పెద్ద సంచీలో బోల్డన్ని కూరగాయలు, పళ్ళు అమ్మమ్మ వాళ్ళతో పాటు మాక్కూడా తెచ్చిస్తాడు..

నడిచేటప్పుడు కొంచెం నొప్పిగా ఉందని ఆ మరుసటి రోజు అమ్మ నన్ను స్కూల్ కి పంపలేదు.. తర్వాత రోజు వెళ్ళగానే క్రాంతి వాళ్ళంతా కాలికి కట్టు చూసి ఏమైందని అంతా చెప్పేవరకు వదల్లేదు.. అంతలో పక్కనుంచి శ్రీసుధ "అయితే వచ్చే వారం కల్లా తగ్గిపోతుందని చెప్పారా డాక్టర్? లేకపోతే నిన్ను దీపావళికి టపాకాయలు కాల్చనివ్వరేమో మీ ఇంట్లో!" అనంది..

'అమ్మో నిజమే కదా.. వచ్చే వారమే దీపావళి!' ఇంటికెళ్ళగానే అమ్మని అడగ్గానే అమ్మ నవ్వుతూ "అప్పటికి తగ్గిపోతుందిలేవే" అంది.. 'హమ్మయ్య' అనుకున్నా.. ఇంక నేను, నానీ ఈసారి ఏమేమి కొనుక్కోవాలో నాన్న రాగానే లిస్ట్ చెప్పేసాము.. నాన్న కూడా "సరే వచ్చే ఆదివారం పొద్దున్నే వెళ్ళి కొందాము" అన్నారు..

సండే పొద్దున్నే మేమిద్దరం అమ్మనడిగి సంచి తీసుకుని టపాకాయల కోసం రెడీ అయిపోయాం.. ఎగ్జిబిషన్ గ్రౌండ్స్ లోనే అటుపక్కగా వరుసగా బోల్డన్ని షాపులు ఉన్నాయి.. "అమ్మో ఎన్ని కొట్లున్నాయో!" అంటూ నానీ నాన్న చేతినొదిలేసి పరిగెడుతున్నట్టుగా నడవడం మొదలుపెట్టాడు..

నాన్నకి తెలిసినవాళ్ళు కూడా ఒక షాప్ పెట్టారంట.. నాన్న మిగతా కొట్లవాళ్ళు "రండి సార్.. రండి సార్" అని అరుస్తున్నా తిన్నగా ఆ షాప్ దగ్గరకే వెళ్ళారు.. నాన్నని చూడగానే షాప్ అంకుల్ రెండు ప్లాస్టిక్ సంచిలు తీసి ఇచ్చారు..

"అదేంటి నాన్నా, మాకిష్టమైనవి తీసుకుంటానన్నారుగా" నానీ ఏడుపు మొహం పెట్టి అడిగాడు.. "మొన్న మీరు చెప్పినవే ఇమ్మని ముందే చెప్పి ఉంచారా" అని ఆ రెండు బాగ్స్‌ని మేము తెచ్చిన సంచిలో పెట్టారు.. నేనింకా చాలా సేపు షాపంతా తిరిగి కొనుక్కుంటామనుకున్నాను.. అప్పుడే వెనక్కి వచ్చేస్తుంటే నాన్న అన్నారు "చూసారా ఎంత మంది జనం వస్తున్నారో.. వీళ్ళలో ఇరుక్కున్నామంటే మనం అన్నం టైం కి కూడా బయటకి రాలేము".. నిజమే కదా అనుకున్నా..

నాన్న పట్టుకున్న సంచి మీదే మా ఇద్దరి చూపులు ఉన్నాయి.. "ఒకటి చిన్నది ఒకటి పెద్దది ఉన్నాయేంటి నాన్నా? చిన్నది నానీకా?" ఇందాకటినించీ అందామనుకున్న మాట అనేసాను..

వెంటనే నానీ నడిచేవాడల్లా ఆగిపోయి మరీ "అవునా నాన్నా??" అన్నాడు.. "అబ్బా కాదులేరా.. ఐనా అప్పుడే పేచీలా!" అని

"పెద్దది మీ ఇద్దరికి, రెండోది రాములు తాతకి" అన్నారు..

అందుకా రెండు బాగులు.. అవును ఇవాళ తాత వస్తానని చెప్పాడుగా! ఇంటికెళ్ళి అన్నం తినగానే మేమిద్దరం మా బాగ్‌లో ఏమేం టపాకాయలు ఉన్నాయో చూడబోతుంటే నాన్న "అది సాయంత్రం చూద్దురుగానీ ముందు ఆ రెండో బాగ్ తీసుకెళ్ళి అమ్మమ్మ వాళ్ళింట్లో ఇచ్చి రాములు తాత వస్తే ఇమ్మని చెప్పండి" అన్నారు..

సరేనని మేమిద్దరం వెళ్ళబోతుంటే అమ్మ "నువ్వుండరా నానీ.. అక్కా నేనూ వెళ్ళొస్తాము" అంటుంటే "నేను లేకుండా వీడిని ఏమీ చూడనీయకండి నాన్నా" అని చెప్పి అమ్మతో బయలుదేరాను..

మేమెళ్ళేసరికే రాములు తాత అమ్మమ్మ వాళ్ళింట్లో ముందు వరండాలో కూర్చుని తాతయ్యతో కబుర్లు చెప్తున్నాడు.. నేను వెంటనే తాతకి టపాకాయల బాగ్ ఇస్తే తాత అవి చూసి "అయ్యో ఇప్పుడివన్నీ ఎందుకమ్మా" అన్నాడు.. అంతలో లోపలనించి అమ్మమ్మ "సిరీ, ఒకసారి ఇలా రా" అని పిలిచింది..

లోపలికెళుతూనే నా చేతిలో డబ్బులు పెట్టి "వెంటనే వెళ్ళి కొట్లో ఒక ఐదు విస్తరాకులు తీసుకు రా" అంటుంటే "ఇవాళ పండగ కాదు కదా.. ఇప్పుడెందుకవి" అనడిగాను.. "ఎందుకో.. ఏమిటో.. నీకన్నీ ప్రశ్నలే! ముందెళ్ళి చెప్పిన పని చెయ్యి" ఇంకాస్తగట్టిగా చెప్పింది..

నేను విస్తరాకులు తెచ్చివ్వగానే గబగబా రెండు కడిగి అవి, అన్నం గిన్నె తను పట్టుకుని నాచేతికో రెండు కూర గిన్నెలు ఇచ్చి వరండాలోకి వెళ్ళింది అమ్మమ్మ.. అవన్నీ అక్కడ పెట్టి తను తాతకి అన్నం పెడుతూ నన్ను లోపలకెళ్ళి మంచినీళ్ళు, మజ్జిగ తీసుకు రమ్మంది..

నాకర్థం కాలేదు.. లోపల భోజనాల గదిలో కాకుండా ఇలా గేట్ ఎదురుగా వరండాలోనే పెట్టేస్తుందేమిటి అన్నం!! తాత అన్నం తినేసి నిమ్మచెట్టు మొదట్లో చేతులు కడుక్కుంటుంటే నేను తను తిన్న విస్తరాకు తీయడానికి వంగాను.. వెంటనే అమ్మమ్మ "సిరీ, లోపల మీ అమ్మఏదో అంటుంది చూడు" అని గట్టిగా అరిచినట్లు చెప్పింది..

నేను లోపలికెళ్ళగానే నా వెనకే వచ్చింది.. "నీకేం పని లేదా.. పోయి పోయి ఎంగిలి విస్తరాకు తీస్తున్నావ్" అని నెత్తి మీద మొడుతూ కోపంగా అడుగుతుంటే "అదేంటి అమ్మమ్మా, ఎప్పుడూ తాతయ్య విస్తరాకు తీయమని, అలా తీస్తే మంచిదని అంటావుగా!" నాకేమీ అర్థం కాక అడిగాను.. "నీకు రాములు, మీ తాతయ్య ఒకరేనే!?" ఇంకాస్త గట్టిగా అంటుంటే పక్కనించి అమ్మ "దానికి తెలీక చేసిందిలే అమ్మా.. ఇంక మేమెళ్తాము.. కాసేపు కునుకు తీస్తేగానీ ఆదివారం అనిపించదు" అంటూ నా చేయి పట్టుకుని అక్కడనించి లాక్కొచ్చేసింది..

ఇంటికి రాగానే నాన్నతో "అబ్బబ్బా, ఇంకా మా అమ్మని పనికిరాని పట్టింపులు వదలడంలేదు" అని రాములు తాతకి వరండాలో అన్నం పెట్టడం గురించి చెప్పింది.. అయితే నాకే కాదు, అమ్మకి కూడా అలా చేయడం నచ్చలేదన్నమాట!! అలా అనిపించగానే నేను నాన్నతో "ఇవాళ పండగ నన్ను కొట్టుకి పంపించి మరీ విస్తరాకులు తెప్పించి అందులో పెట్టింది నాన్నా.. తాతేమనుకుంటాడు.. అమ్మమ్మ వాళ్ళకి అసలు అన్నం పళ్ళాలే లేవనుకోడూ!" అన్నాను..

నాన్న నవ్వి "తాతకి తెలుసు సిరీ, ఇంట్లో పళ్ళాలు ఉన్నా సరే తనకి ఆకులో పెట్టారని" అన్నారు.. "మరెందుకు అమ్మమ్మ అలా చేసింది?" మళ్ళీ నేనడిగిన ప్రశ్నకి "మీ అమ్మమ్మకి వాళ్ళు వాడే పళ్ళాల్లో తాతకి అన్నం పెట్టడం ఇష్టం లేదు" అని సమాధానం చెప్తే "అదే ఎందుకని నాన్నా?" నేనడుగుతుంటే నాన్న కాసేపు ఆగి "తాత వాళ్ళు మన వాళ్ళు కాదని మీ అమ్మమ్మ అనుకుంటుంది సిరీ.. అయినా ఇవన్నీ నీకర్థం కావు" అనేసి వెళ్ళిపోయారు..

నాకు నిజంగానే అర్థం కాలేదు.. కానీ అమ్మమ్మ అలా చేయటం నాకస్సలు నచ్చలేదు.. తాతయ్య కూడా అలా చేయొద్దని

ఎందుకు చెప్పలేదో!

అంతలో నానీ పిలిస్తే మాకోసం తెచ్చుకున్న టపాకాయలు చూడటానికి పరిగెత్తాను.. చాలా ఎండగా ఉందని నాన్న వాటిని డాబా మీద ఎండబెట్టమని చెప్పారు.. అలా చేస్తే ఇంకా బాగా పేలతాయంట..

మర్నాడు స్కూల్ లో అందరం ఎవరెవరు ఏమేం టపాకాయలు కొనుక్కున్నామో చెప్పుకోవడమే!! ఆరోజు రాత్రి నాన్నతో నానీ "నాన్నా మా ఫ్రెండ్ వాళ్ళ అన్నయ్యలు, నాన్న గారు కలిసి వాళ్ళ టపాకాయలు వాళ్ళే చేసుకుంటున్నారంట.. అలా అయితే మనకి కావాల్సినన్ని చేసుకోవచ్చు.. త్రీ డేస్ వరకూ కాల్చుకోవచ్చంట!" అని చెప్తుంటే నాన్న "నువ్వు బాగా పెద్దయిన తర్వాత మనం కూడా చేసుకుందాంలే.. ఇప్పటికి ఇవి కాల్చుకోండి" అన్నారు.. ప్రతి పనీ పెద్దయిన తర్వాతే చేయాలంటారేంటో!!

పక్కనించి అమ్మేమో "మీ టపాకాయల గొడవేమోకానీ ఆరోజు సాయంత్రం నా లక్ష్మి పూజ దగ్గర సర్దడంలో హెల్ప్ చేయాలి మీరిద్దరూ" అని "సిరీ, మీ క్రాంతి వాళ్ళ అమ్మగారిని కూడా పిలిచాను పూజకి" చెప్పింది..

దీపావళి ముందు రోజుని నరక చతుర్ధశి అంటారని, ఆరోజే రాక్షసుడిని చంపిన రోజని అమ్మెప్పుడో చెప్పింది.. మాకు అదే రోజు తలస్నానం చేయిస్తుంది.. ఇంకా దీపాలు వెలిగించే మట్టి ప్రమిదలన్నీ పొద్దున్నే నీళ్ళలో నానేసి మధ్యాహ్నం అన్నాలు అవ్వగానే వాటిని బయటకి తీసి డాబా మీద ఎండలో పెట్టి ఆరబెడుతుంది..

పండగరోజు తొందరగా లేచి తయారయిపోయి నేను, నానీ పూజ మడపం దగ్గర అమ్మ చెప్పినట్లే సర్దడం మొదలుపెట్టాము.. తర్వాత ప్రమిదలన్నీ వరుసగా ఎక్కడెక్కడ పెట్టాలో చూపించింది.. దీపావళికి మేమెప్పుడూ రెండుసార్లు కొత్తబట్టలు వేసుకుంటాము.. పొద్దున్నపూట అంతకు ముందే ఉన్న కొత్త బట్టలు వేసుకుని, సాయంత్రం పూజకి అసలు కొత్తబట్టలు వేసుకుంటాము..

అమ్మ పూజ మొదలుపెట్టిన కొంచెం సేపటికే రేఖా వాళ్ళమ్మ గారు, ఇంకా మా సందులో ఉండేవాళ్ళు తెలిసిన ఆంటీలు రావడం మొదలుపెట్టారు.. మేమిద్దరం మంచినీళ్ళు ఇస్తూ అటూ ఇటూ తిరిగేస్తున్నాం.. అంతలో ఎవరో "అమ్మో సిరీ తెగ పని చేసేస్తున్నావుగా!" అని అంటే గుమ్మం వైపు చూసాను.. క్రాంతి వాళ్ళ అమ్మగారు ఎవరో మామ్మగారితో లోపలికొ స్తున్నారు..
వెంటనే పరిగెత్తుకెళ్ళి ఆంటీ వెనకగా చూసాను క్రాంతి కోసం.. ఎక్కడా కనబడలేదు.. "మీ ఫ్రెండ్ రాలేదమ్మా.. నేను నానమ్మ గారే వచ్చాము" అని ఆంటీ చెప్పారు.. 'అయ్యో క్రాంతి రాలేదా.. మా కొత్తబట్టలు ఒకరికొకరు చూపించుకుందామనుకున్నాంగా' అనుకున్నా.. తర్వాత ఆంటీకి, మామ్మ గారికి మంచినీళ్ళు ఇస్తే మామ్మ గారు వద్దన్నారు.. క్రాంతివాళ్ళ నాన్నమ్మ గారిని చూడటం అదే మొదటిసారి.. మొఖానికి పెద్దబొట్టు, చీర భుజాల చుట్టూ కప్పుకుని కళ్ళజోడు లోంచి అమ్మ పూజ చేస్తుంటే అటే చూస్తున్నారు..

పూజ అయ్యాక అంతకుముందే ప్లేట్లలో సర్దిన కారప్పూస, లడ్డూ అందరికీ ఇస్తుంటే మళ్ళీ మామ్మగారు తీసుకోలేదు.. కానీ వాళ్ళు తెచ్చుకున్న బాగ్ లోనించి మరచెంబు తీసి అందులో నీళ్ళు తాగారు.. 'అదేంటీ, ఇందాక నీళ్ళిస్తే వద్దన్నారుగా' అనుకుని మళ్ళీ అడిగాను "మామ్మగారూ మంచినీళ్ళు తీసుకురానా?" అని.. ఆంటీ "లేదమ్మా మామ్మ గారికి మడి.. ఆ చెంబులో నీళ్ళే తాగుతారు" అని చెప్పారు..

పూజ అయిపోవడంతో నేను, నానీ అక్కడనించి వరండాలోకి వచ్చేసాము.. అప్పటికే నాన్న మా టపాకాయలన్నీ సర్ది పెట్టి ఉంచారు.. మమ్మల్ని చూడగానే "వెళ్ళి కొత్తబట్టలు తీసేసి రోజూ వేసుకునే బట్టలు వేసుకునిరండి.. ఇంక మొదలుపెడదాం" అన్నారు.. అంటే నిప్పురవ్వలూ, టపాకాయల మసీ అంతా అంటి కొత్తబట్టలు పాడవ్వకుండా ఉండటానికన్నమాట!

కాసేపట్లో ఢాం ఢాం అంటూ ఆపకుండా పేలడం మొదలుపెట్టాయి.. నానీ అప్పుడప్పుడూ రోడ్డు మీదకి పరిగెత్తుకెళ్ళి ఎవరెవరు ఏమేమి కాలుస్తున్నారో చెప్తున్నాడు.. మేము అన్నీ ఒకేసారి అప్పుడే కాల్చేయకుండా నాన్న కొన్ని దాచిపెట్టారు రేపటి కోసం.. శబ్దాలన్నీ కొంచెం కొంచెం తగ్గుతూ అప్పుడప్పుడూ ఒకటో రెండో పేలుతున్నట్లు వినిపిస్తున్నాయి.. నాకైతే చాలా ఆకలేస్తుంది.. కాళ్ళూ

చేతులూ శుభ్రంగా కడుక్కుని మేమిద్దరం అన్నం తినడానికి వెళ్ళాము..

అంతలో ఉన్నట్టుండి మా సందులోనే పెద్ద పెద్దగా టపాకాయలు పేలుతున్న శబ్దం వచ్చింది.. అంతే, నానీ ఒక్క పరుగు తీసాడు.. ఒక్క నిమిషంలో బయటనించే "అక్కా తొందరగా రా!" అంటూ గట్టిగా పిలిచాడు.. నన్ను చూడగానే "పక్కింటి అశోక్ అన్నయ్య వాళ్ళు మన సందంత పొడవున్న సీమటపాకాయ పేలుస్తున్నారు, నాన్న కూడా అక్కడే ఉన్నారు" అంటూ నా చెయ్యి పట్టుకుని రోడ్డు మీదకి లాక్కెళ్ళాడు.. మరి ఒక్కడే వెళ్ళడానికి అవి మీద పడతాయేమో అన్న భయం కదా!!

మా సందులో వాళ్ళంతా బయటకొచ్చేసి చూస్తున్నారు!! అది చాలాసేపు పేలుతుందని, చాలా ఖరీదని చెప్పుకుంటున్నారు.. కాసేపు నుంచున్న తర్వాత పొద్దున్నే స్కూల్ కి వెళ్ళాలని అమ్మా మా ఇద్దరినీ లోపలికి లాక్కొచ్చేసింది..

తర్వాత స్కూల్లో మా ఫ్రెండ్స్ అందరికీ ఆ పెద్ద సీమటపాకాయ గురించి చెప్పాను.. క్రాంతి నేనూ లంచ్ చేస్తున్నప్పుడు తనని అడిగాను వాళ్ళ మామ్మ గారు మరచెంబులో నీళ్ళే ఎందుకు తాగుతారని..

"ఓ అదా.. మీరు మేము వేరు కదా.. మీ ఇళ్ళల్లో మా నానమ్మ ఏమీ తినదు, తాగదు" రేఖ అంటుంటే "వేరేంటీ?" అనడిగాను.. "అదే, మీరు చికెన్ లాంటివన్నీ తింటారు కదా.. అందుకే.. నానమ్మ మా దగ్గర ఉన్నప్పుడు మీలాంటి వాళ్ళు ఎవరు వచ్చినా వాళ్ళు వెళ్ళగానే గదిలో పసుపు నీళ్ళు చల్లి శుద్ధి చేస్తుంది" అని రేఖ చెప్తుంటే నాకు రాములు తాత గుర్తొచ్చాడు..

అంటే అమ్మమ్మ రాములు తాతని వేరేగా చూసినట్టు నానమ్మ గారు మమ్మల్ని చూస్తారా! అయినా రాములు తాత కూడా మాలానే చికెన్ తింటాడని తెలుసు.. అయినా అమ్మమ్మ బయటే ఎందుకు పెట్టింది?? ఇంటికొచ్చి అమ్మని అదే అడిగితే అమ్మ నవ్వింది.. "ఇట్రా" అని తను కూరగాయలు కోస్తూ పక్కన కూర్చోమంది.. "మనం పుట్టిన కుటుంబం వలన ఈ ఎక్కువ తక్కువలు ఉంటాయి.." అని చెప్తుంటే "వేరే ఎలా అమ్మా.. మనందరం దీపావళి చేసుకున్నాము కదా.. మన సందులో ఉత్తం వాళ్ళలా జీసస్ పండగ చేసుకోము కదా?" అనడిగాను..

"ఒకే పండగలు చేసుకున్నా మనలో మనకే ఒకరు తక్కువ ఒకరు ఎక్కువ అనే తేడాలున్నాయమ్మా" అమ్మ అంటే "నానీ, రాజేష్ ని కర్రోడా అని పిలిస్తే నాన్న ఎంత కోప్పడతారో కదమ్మా.. 'అలా నల్లగా వాడు కావాలని పుట్టాడా? అలా ఎక్కిరించకూడదు' అని చెప్తారు.. అలానే రాములు తాత కావాలని తక్కువ వాళ్ళ ఇంట్లో పుట్టలేదుగా!?" అన్నాను..

"ఇలాంటి పద్ధతులన్నీ ఇవాళ్టివి కాదు సిరీ, ఎప్పుడో తాత ముత్తాతల నించి వస్తున్నాయి.. అప్పట్లో వాళ్ళు ఎవరి ఎవరి కుటుంబం పనులు వాళ్ళు చేసుకునేవాళ్ళు.. అంటే వ్యవసాయం, వ్యాపారం, వస్తువులు చేయడం ఇలా ఇలా వాళ్ళ వాళ్ళ కుటుంబం ఎందులో ఉంటే అదే పని.. అందుకే తేడాలు తేడాలన్నీ అలానే ఉంటూ వచ్చాయి.. కానీ ఇప్పుడు చాలామటుకు ఉద్యోగాలు చేస్తున్నారు.. ఒకరితో ఒకరు ఎక్కువ కలవడం , ఒకరి ఒకరి అవసరం ఒకరికి ఉండటం వల్ల ఇలాంటి ఎక్కువ తక్కువలన్నీ నెమ్మదిగా పోతున్నాయి.. అంతెందుకు నీకు కాలికి దెబ్బ తగిలిన రోజు రాములు తాత మనింట్లో అన్నం తిన్నాడు కదా.. ఎక్కడ తిన్నాడు?" అనడిగింది..

కాస్త గుర్తు తెచ్చుకుని చెప్పా "మన డైనింగ్ టేబుల్ మీద" అని.. "మరి నేను అమ్మమ్మలా బయట విస్తరాకేసి పెట్టలేదుకదా! అలానే, మొన్న మామ్మ గారు మనింట్లో ఏమీ ముట్టుకోలేదు కానీ ఆంటీ అన్నీ తిన్నారు, తాగారు కదా" అమ్మ అంటుంటే "నిజమే అమ్మా" అన్నా..

"నువ్వు కాస్త పెద్దయ్యేటప్పటికి నీకే తెలుస్తాయి ఇలాంటి తేడాలన్నీ అసలెలా వచ్చాయని.. నువ్వు మాత్రం ఇలాంటి ఆలోచనలు పెట్టుకోక మేమెలా ఉంటే అలానే ఉండు" అన్ని అమ్మ చెప్పింది..

అంతలో పక్కనే అరుపులు.. "తొర్రిపళ్ళ రేఖా" అంటూ నానీగాడు పారిపోతుంటే "ఇవాళ నీపని అయిపోయిందే దొప్ప చెవులోడా" అని రేఖ వాడెనకాలే పరిగెడుతుంది..

ఇంతకీ నేనెవరంటే...

అందరికీ నమస్కారం .. మరేమో నా పేరు సిరి, థర్డ్ క్లాస్ 'బి 'సెక్షన్. ఇంకానేమో.. నాకు ఒక తమ్ముడు, నాని. వాడు సెకండ్ క్లాస్ 'బి 'సెక్షన్.. అమ్మ పేరు లక్ష్మి, స్కూల్లో టీచర్ . కానీ మేము చదివే స్కూల్లో కాదు.. నాన్న పేరు రాజేంద్ర, పోస్ట్ ఆఫీసులో పని చేస్తారు. అమ్మానాన్నలకి నేనూ నానీ అంటే చాలా ఇష్టం. 'సిరి తల్లీ ' 'నాని బంగారూ ' అని ఎప్పుడూ మా చుట్టూనే ఉంటారు..కానీ హోం వర్క్ సరిగ్గా చేయకపోయినా, పరీక్షల్లో మంచి మార్కులు రాకపోయినా నాన్నకి నచ్చదు.. అలానే, ఇంట్లో వస్తువులు ఎక్కడివక్కడ పెట్టకపోయినా, డబ్బులు వృధా చేసినా అమ్మకి కోపం .. వాళ్ళకి ఇష్టం లేని పనులు చేయడం మాకూ ఇష్టం ఉండదు. నేనెక్కువ మాట్లాడతానని అమ్మ ఎప్పుడూ ముద్దుగా విసుక్కుంటుంది. అమ్మానాన్నకి పని ఉండి వాళ్ళతో మాట్లాడటానికి కుదరనప్పుడల్లా ఇలా వచ్చి ప్రతినెలా మీతో కబుర్లు చెప్తానేం ! సరేనా? అమ్మో..స్కూలు టైమౌతోంది..బై..